

خَلاَلِه نِگَات

سَرِ سَوْدایِ آدَم رَفَت
دیگِه از عُشاقِ تو صِدا هم رَفَت
بِه آبِ مُشترِکُ لَه
بِه دوشَت کِش بارِ ما (أَبَا الْقِرْبَه) ۳

إِلَه نازِ أَبَا الْفَضَل

عَلِی سَت شاعِرِ قرآن و نَعْمه سازِ أَبَا الْفَضَل
عَموی طِفْلِ رُبابی، بِه خود بِنازِ أَبَا الْفَضَل

هرچِه بَرایِ توست بَرایِم مُقَدَّس اَسْت
مِن عاشِقِ شَمایِل و مَشک و کَتیبِه آم
ای با غَریبه های جَهان اَشِنا، بِدَار
مِن با همه بِه غَیرِ أَبَا الْفَضَل، غَریبِه آم

خَلاَلِه نِگَات، صَفایِ صِدا ت
عزیزِ دِلَم، چِشامِ کَفِ پات
سَرَم بِه هَوَات، هَوایِ نِگَات
پُرسِ گَم پیدام، آخِ فِدا گِلِه هات

یا أَبَا الْفَضَل